

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2014 r. – Islamic Republic of Iran Shipping Lines i in. przeciwko Radzie**(Sprawa T-87/14)**

(2014/C 129/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran); Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran); Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran); IRISL Europe GmbH (Hamburg, Niemcy); IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Iran); Irano Misr Shipping Co. (Teheran); Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran); Shipping Computer Services Co. (Teheran); Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teheran); South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran); i Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teheran) (przedstawiciele: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/685/WPZiB z dnia 26 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 316, s. 46) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1203/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 316, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- stwierdzenie, że nie mają zastosowania decyzja Rady 2013/497/WPZiB z dnia 10 października 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 272, s. 46) i rozporządzenie Rady (UE) nr 971/2013 z dnia 10 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 272, s. 1);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące podnoszą „zarzut niezgodności z prawem”, wnosząc o uznanie środków październikowych za bezprawne z tego względu, że: brakuje im właściwej podstawy prawnej, naruszają one uzasadnione oczekiwania skarżących oraz zasady celowości, pewności prawa, ne bis in idem i powagi rzeczy osądzonej; dyskryminują IRISL i naruszają przysługujące IRISL prawa podstawowe w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny; naruszają przysługujące skarżącym prawo do obrony i stanowią nadużycie uprawnień Rady.

Skarżące podnoszą następujące podstawy stwierdzenia nieważności zakwestionowanych środków.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że brak jest właściwej podstawy prawnej w odniesieniu do zakwestionowanych środków.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada popełniała oczywisty błąd, podejmując decyzje o objęciu środkami ograniczającymi każdej ze skarżących.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada naruszyła przysługujące skarżącym prawo do obrony.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zakwestionowane środki naruszają uzasadnione oczekiwania skarżących oraz zasady celowości, pewności prawa, powagi rzeczy osądzonej, ne bis in idem i niedyskryminacji.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zakwestionowane środki naruszają w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w szczególności ich prawo do dobrego imienia i poszanowania własności.